

nes des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1,4548.

मुर्वाचस् adj. = मुवाच. देवतारा RV. 1,188,7.

मुवाजिन् adj. mit schönen Federn versehen: Pfeil HARIV. 13944.

मुवाजिवापु m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1,467.

मुवाता (?) f. N. pr. einer Apsaras Vāpi beim Schol. zu H. 183.

मुवात्र, वाक् मुवात्रम् N. eines Sāman Ind. St. 3,234, a.

मुवामा f. N. pr. eines Flusses MBh. 6,336 (VP. 183).

मुवार्ता f. N. pr. einer Gattin Kṛṣṇa's HARIV. 8988 nach der Lesart der neueren Ausg.; मुनन्दा die ältere.

मुवाल्का f. eine best. Pflanze, = देडी RĀG. 4,187.

मुवास ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. 2, 139 (II,6).

मुवासकुमार m. N. pr. eines Sohnes des Kaṣṇapa KATHA. 45,409. 46,30. 44. 172. ०क 131.

मुवासन m. pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem 10ten Manu BHĀG. P. 8,13,22.

मुवासम् adj. schön gekleidet, geputzt: Weib RV. 1,124,7. 3,8,4. 10, 71,4. 75,8. 107,9. TBa. 3,10,8,4. अश्वीनं मुवासं दिदत्तं CAT. Br. 3, 1,2,16. 13,4,1,15. Pā. GRN. 3,4. HARIV. 11830. BHĀG. P. 4,12,20. 15, 13. 7,13,41. 8,8,7. Kūbe MBh. 9,2003. BHĀG. P. 9,4,33. eine Stadt 11, 28 (मुवासम् mit der ed. Bomb. zu lesen). mit schönen Federn versehen: Pfeile MBh. 5,706.

मुवासित adj. wohlriechend gemacht, wohlriechend HARIV. 4533. R. 1,3. PĀNĀ. 1,6,37. 2,4,39.

मुवासिनी f. ein halb erwachsenes, noch im Hause des Vaters weilendes verheirathetes oder unverheirathetes Frauenzimmer AK. 2,6,2,9. H. 312. a. n. 3,160. HALĀJ. 2,328. M. 3,114. JĀG. 1,105, v. l. Die richtigere Form ist स्ववासिनी.

मुवास्तु f. N. pr. eines Flusses Nir. 4,15. मुवास्ता अग्नि तुवनि RV. 8,19,37. P. 4,2,77. MBh. 6,333 (VP. 183). zugleich Bez. der Anwohner VARĀH. BH. S. 32,19. Nach ARRIAN Ind. 4,11 ist Soastos ein Nebenfluss des Kophen, heut zu Tage Suwad. — Vgl. सैवास्तव.

मुवास्तुक m. N. pr. eines Fürsten MBh. 5,76.

मुवाह m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9,2568.

मुवाहन m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 52, a, 44.

मुविक्रम 1) adj. (f. घ्रा) a) einen schönen Gang habend R. 1,1,12. — b) überaus muthig, — energisch MBh. 7,8224. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Vatsapri MĀK. P. 118,2.

मुविक्रास 1) adj. muthig: प्रारम्भ Spr. (II) 7122. — 2) n. muthigen Auftreten Spr. (II) 7121.

मुविक्रासविक्रमणपरिपृच्छा f. Titel eines Buches WASSILJEV 147.

मुविक्रासविक्रमिन् m. N. pr. eines Mannes Lot. de la b. l. 2.

मुविप्रक् 1) adj. einen schönen Körper habend, schön gebaut KĀM. NĪRIS. 4,15. besser स्वप्रक् der Comm. — 2) m. ein Botenname KATHA. 102,130. 124,28.

मुविचक्षण adj. sehr einsichtig, — klug, — erfahren KĀM. NĪRIS. 10,11. Spr. (II) 7100.

मुविचार 1) adj. gut überlegend. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. VII. Theil.

d. Oxf. H. 153, b, 7. 8.

मुविज्ञानं adj. leicht unterscheidbar RV. 7,104,12.

मुविज्ञेय adj. leicht erkennbar KATHOP. 1,21. WEBER, RĀMAT. UP. 354.

मुवित्तं (6. सु + इत्; vgl. स्वित्) VS. PRĀT. 5,45. 1) adj. a) gangbar RV. 4, 53,4. — b) glücklich fahrend: मुविता दिवं गा: RV. 10,56,3. — 2) n. a) guter Fortgang, glückliche Fahrt (Gegens. डुरित) NAIGU. 4,1. NIR. 4,17. वि नः पथः मुवितापं चियत् RV. 1,90,4. 5,80,3. सप्त स्वसारः मुवितापं सूर्यं वरु- त्ति 7,66,15. 9,41,2. des Wagens 10,40,1. — b) Wohlergehen, angenehme Verhältnisse, Glück; auch pl.: मुव्ता, मुविता. सौभगा RV. 1,38,3. 141,12. रोदस्योः 168,1. 3,2,13. 54,3. 7,1,24. 79,3. नव्य 91,2. भूरि 100,2. प्र णः पूर्वस्मै मुवितापं वोचत 8,27,10. विद्यान्या भर मुवितानि 8,82,29. 10,148,1. मुविता कल्पयावहै lassen wir es uns wohl sein 86,21. AV. 6,55,2. अ- मिर्मा देवः मुविते दधातु TBa. 3,1,1. 2. 2,3.

मुवितत adj. wohl ausgebreitet: जाल MBh. 13,2656.

मुवितल m. eine Form Viṣṇu's WILSON, Sel. Works 1,141.

1. मुवित्तं n. eine reichliche Habe TBa. 1,2,1,3.

2. मुवित्त adj. reich: दानशतैः मुवितैः Spr. (II) 3270.

मुविति m. N. pr. eines göttlichen Wesens Verz. d. Oxf. H. 56, b, 30.

मुविद् 1) adj. gut vertraut, ein genauer Kenner. — 2) f. ein vorzüg- liches Weib RĀMĀCRAJA zu AK. nach ÇKDr. — Vgl. विश्व०.

मुविद् m. 1) = सौविद् RĀJAM. zu AK. 2,8,1,8 nach ÇKDr. — 2) Fürst, König BHAR. ebend. nach AK. — 3) = तिलकवृत् Nigh. Pa.

मुविदत् (nom. eben so) m. Fürst, König zur Erklärung von सौविदह्य RĀJAM. zu AK. nach ÇKDr.

मुविदत्र UNḌIS. 3,108 (proparox). 1) adj. wohl Acht habend, wohl- wollend, günstig (Gegens. डुविदत्र) NAIGU. 4,3. NIR. 6,14 (= कल्या- णविद्या). König RV. 2,1,8. 9,6. die Väter 10,14,10. 15,3. 8. AV. 13, 2,44. 18,3,19. — 2) n. Gunst, Beweis von Wohlwollen: वृक्षपतेः मुवि- दत्राणि राध्या RV. 2,24,10. विश्वं मुभूतं मुविदत्रं नो अस्तु AV. 1,31,4. = धन NIR. 7,9. = कुटुम्बक UGĒVAL.

मुविदत्रिण्य adj. = मुविदत्र. die Väter RV. 10,17,3. NIR. 7,9.

मुविदह्य 1) n. Gynaecium. — 2) f. घ्रा eine verheirathete Frau RĀ- JAM. zu AK. nach ÇKDr. — Ein zur Erklärung von सौविदह्य gebildetes und gedeutetes Wort.

मुविदित adj. wohl bekannt, — erkannt CAT. Br. 10,6,2,10. AIR. Br. 2,39. तत्सर्वं मे मुविदितम् MBh. 4,70. त्रयं मुविदितं कार्यम् M. 12,105.

मुविदीर्ण n. etwa ein ordentliches Gemetzel Spr. (II) 7121, v. l.

मुविद्ध adj. richtig geschlagen: eine Ader Suca. 1,359,19.

मुविद्या f. gutes Wissen Spr. (II) 1904.

मुविद्युत् m. N. pr. eines Asura Verz. d. Oxf. H. 57, b, 44.

मुविद्वेस् adj. wohl kundig RV. 8,24,23.

मुविध adj. von guter Art: शील Spr. (II) 2751.

मुविधान adj. gut vollbracht H. an. 3,813.

मुविधि m. 1) eine gute, angemessene Weise: मुविधिना दिनम् । नीवा KATHA. 46,53. — 2) N. pr. des 9ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 27. 29. Verz. d. Oxf. H. 186, b, 15.

मुविनीत adj. wohlgezogen, gut dressirt: Pferde KĀM. NĪRIS. 7,36. be- scheiden, sitzdam PĀNĀ. 1,8,33. f. घ्रा eine wohlgezogene —, flugsame